

N:o 68.

Af herr **A. Olsson** i Tyllered, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t* angående olofligt borttagande af bär å annans mark.

Från flera håll inom vårt land förspörjes en klagan deröfver, att i allmänna rättsmedvetandet hos folket ej ingår behörig känsla af aktning för jordegarens eganderätt till de bär, som växa å hans skogs- och hagmarker, såsom lingon, blåbär m. fl. I forna tider, då dessa bär ej hade något större värde, var den deraf vållade skadan mindre kännbar, men numera, då exporten till främmande länder af skogsbär från sydliga och mellersta delarne af Sverige nått en så betydande omfattning, att på flera ställen egarne af mindre och magrare hemmansdelar hafva, om ej den hufvudsakligaste, dock en ganska afsevärd del af sin inkomst just genom försäljning af skogsbär, blifver det för jordegaren till verklig skada och förlust, om hans egor på detta sätt sköflas af obehörigt folk.

Man har väl i allmänhet ansett, att i gällande strafflags 20 och 24 kapitel förbud för olofligt tillagnande af dessa bär förelegat, men på sista tiden har en motsatt åsigt i pressen proklamerats, och dessa tidningarnas uttalanden hafva å ena sidan väckt oro och misstämning hos mången jordegare och å andra sidan ingifvit många den tron, att de saklöst kunna tillagna sig huru mycket de behaga af å annans mark växande vilda bär.

Det synes därför föreligga ett verkligt behof af ett förtydligande eller tillägg till gällande lagbestämmelser uti nu omförmälda hänseende.

Jag tillåter mig därför vördsamt föreslå,

att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller, att Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådana ändringar eller tillägg till vederbörande lagrum i strafflagen, att derigenom tydligen ådagaläggas, att det i nämnde lag uttalade förbud mot olofligt tillegnande af t. ex. ollon och nötter jemväl omfattar alla ute å marken växande vilda bär, såsom smultron, hallon, blåbär och lingon m. m.

Stockholm den 25 januari 1899.

Anders Olsson,
Tyllered.

N:o 69.

Af herr **E. L. M. Hedin** i Torp, om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående nedsättning af jernvägsfrakten för fläsk.

En fråga af gemensamt intresse för så väl producenter som konsumenter är frågan om billigare frakter: Dessas verkningar böra blifva till fromma för båda parterna.

Att dessa också kunna verkställas billigare i samma mån som fraktmängden ökas, är väl en gifven följd, likasom att utvecklingen går åt det hållet.

Erkännas må, att vederbörande äfven visat mycket tillmötesgående, och att statens jernvägar, som ju helt naturligt, till förmån för så väl staten som den enskilde, bör gå i spetsen för åstadkommande af en billigare transportkostnad, framför allt för sådana varor, som stå i samband med vår modernäring, gjort mycket i ifrågavarande hänseende.

En vara, som efter min uppfattning ej tillräckligt uppmärksamats i detta afseende af kongl. jernvägsstyrelsen, är artikeln fläsk. Vid den nedsättning af frakter å landtmannaprodukter, som med anledning af Kongl. Maj:ts nådiga bref af den 29 mars 1896 företogs,